

Robin Ellis: Regeneron v. Kymab – a kinyilvánítás kielégítő volta transzgenikus egerekkel és teleportterekkel magyarázva. Regeneron v Kymab – Sufficiency explained through transgenic mice and teleporters. IP news, 2020. július 8.

A szerző az Egyesült Királyság Legfelsőbb Bíróságának (Supreme Court, SC) döntéséből kiindulva, de a *Regeneron v. Kymab*-ügy alapját képező szabadalomról egyetlen szót sem ejtve fejt ki elképzeléseit arról, hogy teleportálási szabadalmi bejelentés esetén eleget lehet-e tenni a kielégítő kinyilvánítás követelményeinek. A szerző a címben szereplő transzgenikus egerekről sem ejt a továbbiakban egyetlen szót sem.

Fejtegetéseit – amelyeket inkább fantáziálásnak nevezhetünk – azzal kezdi, hogy felszólítja az olvasókat annak elképzelésére, miszerint tudósok módszert találtak egy vastű teleportálására 5 mikrométer távolságra. Nyilván mindenki egyetért azzal, hogy ez egy ámulatba ejtő találmány lenne, amely többet érdemelne egy szabadalomnál.

Itt képzeljük el, hogy a tudósok benyújtottak egy szabadalmi bejelentést, amelyben kifejtik, hogyan teleportálták a vastűt, és eljárást igényelnek „egy tárgy teleportálására egy első (A) helyről egy második (B) helyre”.

Kétségtelen, hogy a szabadalom kinyilvánít egy módot az igényelt találmány megvalósítására, azonban ez a kinyilvánítás elegendő-e ahhoz, hogy a találmányt szabadalmaztatni lehessen?

Az Egyesült Királyság Fellebbezési Bírósága (UK Court of Appeal, UKCA) a *Regeneron v. Kymab*-ügyben valószínűleg arra következtetett volna, hogy a szabadalom kinyilvánítása elegendő, mert „*a találmány – a teleportálás – egy általánosan alkalmazható elvet ismertet, amely a hatékonyság vagy a hasznosság növelésével lehetővé tenné tárgyak – repülőgépek, élelmiszer, elefántok – mozgását, vagyis teleportálását, ha a találmány kiterjedne rájuk, miként és amikor ez megvalósítható lenne, még ha csak kevés tárgy esetében is, így tük teleportálására az elsőbbség időpontjában a szabadalom tanításának felhasználásával*”.

Más szavakkal, minthogy a találmány annyira hihetetlen, helytelen lenne a szabadalmas monopóliumát csupán tük teleportálására korlátozni, mert ez megfosztaná a szabadalmat jótéteményének a megjutalmazásától azon haszon alapján, amely a jövőben ugyanennek a találmánynak a használatából származhatna.

Sajnálatos módon a *Regeneron* számára – és a kutatók számára, akik az elmúlt évben egy foton kvantumállapotát teleportálták egy másik különálló fotonra – az SC a fenti okfejtéssel nem értett egyet.

Az SC véleménye szerint a szabadalom kinyilvánítása nem elegendő, mert csupán egy nem összetett, élettelen tárgy teleportálását teszi lehetővé nagyon rövid távolságra, de mégis olyan monopóliumot igényel, amely kiterjed bármilyen tárgy teleportálására, ideértve például bonyolult szerves anyagok eljuttatását több ezer mérföld távolságra. Minthogy a megvalósítás előtt valószínűleg további fejlesztésre és többszörös „feltalálói tevékenységre”

van szükség, a szabadalom kinyilvánítása nem kielégítő, tekintve azt a tág feltalálói elvet, amelyet védeni kíván.

Az eredeti angol cikk nem egészen világos ismertetése alapján következtetünk arra, hogy a *Regeneron v. Kymab*-ügyben végső döntést hozó SC a bejelentést elutasította. A döntéssel tanácsának egyik tagja nem értett egyet.

Az SC (amely döntéseiben követte az ESZH fellebbezési tanácsának döntéseit) azt a nézetét fejtette ki, hogy a kielégítő kinyilvánítás és a megvalósíthatóság kérdését az igénypont oltalmi körére tekintettel kell megállapítani, nem pedig az igénypont által képviselt általános elv alapján.

Ez méltánytalannak tűnik, mert korlátozhatja egy úttörő technológia kifejlesztésének megjutalmazását, bár ha logikusan nézzük, van értelme. Függetlenül attól, hogy egy találmány mennyire forradalmi vagy úttörő, nem lehet tudni, hogy „általános alkalmazási elve” a jövőben tágabb körben kedvező hatást fog-e gyakorolni.

Kétségeket elkerülendő az SC döntése nem mondja, hogy egy igénypont oltalmi körét a szabadalmi példákra kell korlátozni. A példákhoz azonban az elsőbbség időpontjában ismert általános tudással együtt lehetővé kell tennie egy szakember számára a találmány megvalósítását az igényelt körben.

A döntés következménye, hogy egy találmány minél forradalmibb, valószínűleg annál nehezebb rá tágabb oltalmat kapni. Valószínűtlen, hogy egy forradalmi találmányt a tanítás olyan bősége vegyen körül, amely szükséges ahhoz, hogy igazolja a példákon túlmenő, széles körű extrapolálást. Bár ez nyersen hangzik, bizonyára kedvezőbb, mint a kielégítő kinyilvánítást arra alapozni, hogy a találmány „a jövőben hasznos lesz”. Az ilyen eset megkívánhatja, hogy a találmány még impozánsabb legyen, mint egy teleportáló gép.

Ezzel a humoros hasonlattal zárul a szerző szabadalomjogi fantáziálása a kielégítő kinyilvánításról teleportálásra vonatkozó (jövőbeli) találmányokkal kapcsolatban.

Dr. Palágyi Tivadar